

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Modificarea concordatului preventiv. — Legea execuțiilor silite. — Chestia băncii „Timișjana”. — Situația. — *Cronica*: Necrolog. Repartizarea averii naționale a Austro-Ungariei. Nrul Românilor în străinătate. Situația sumară a Băneii Naționale a României. Cursul valorilor la București.

Modificarea concordatului preventiv.

În coloanele acestei reviste (vezi Rev. Econ. Nr. 44 și 45 din 2 și 9 Nov. 1929) am analizat legea asupra concordatului preventiv delat 10 Iulie 1929 și arătând greșelile și omisiunile ei de fond și de procedură, am cerut cu insistență fie abrogarea, fie cel puțin modificarea legii în direcția arătată de noi. Practica judiciară a verificat în scurtă vreme toate defectele relevate de noi și de alți juriști și deja în toamna anului trecut toată presa (îndeosebi „Argus”) a început atacuri vehemente în contra legii, dovedind cu exemple răsunătoare abuzurile, ce se comit la adăpostul dispozițiilor prea îngăduitoare și lacunoase.

Autorii legii numai cu greu au cedat stăruințelor generale și abia la sfârșitul legislațiunii din Iunie crt. au legiferat unele modificări, cari deși nu sunt radicale, totuși vor fi menite să micșoreze abuzurile în jurul concordatului preventiv și să-l facă mai adecuat necesităților noastre economice.

„Legea pentru modificarea unor articole din legea asupra concordatului preventiv din 10 Iulie 1929” a fost votată de parlament în 28 Iunie a. crt. și promulgată la 3 Iulie crt. și în 4 Iulie a fost publicată în „Monitorul Oficial” (Nr. 146) și cu același zi a intrat în vigoare.

Să vedem cari sunt mult doritele modificări.

În „articolul unte” se enumără numerii articolelor (total 28 din 60) modificate; de fapt mare

parte din articolele enumerate se reproduc din legea veche absolut nemodificate. Este și aceasta o dovadă a modului superficial și neserios în care se confecționează legile noastre.

În general legea modificatoare *înăsprește condițiunile* în cari se poate cere și admite concordatul preventiv, *ridică cota minimală* de plată, *instiue comisie de control a creditorilor* și *prevede dobândă de 7%* după cota ce se obligă a plăti comerciantul concordator. — Celelalte greșeli și omisiuni evidențiate de critici și de practică, au rămas neatrinse cu toate stăruințele mai multor parlamentari majoritari.

Art. 1, restrânge dreptul de a putea cere concordat la comercianții cari exercită comerțul *personal*, deci cei cari fac comerț prin interpuși, nu mai au acest drept. Art. 1 din lege se mai întregește cu o condițiune foarte salutară menită să lărgească latitudinea de apreciere a tribunalului și anume, că „concordatul poate fi cerut — pentru evitarea falimentului — numai atunci *când situațiunea matrimonială a comerciantului este urmarea unor împrejurări extraordinare și neprevăzute, ori în alt mod scuzabile*”. Dispozițiunea aceasta este menită să împiedece pe comercianții de a-și pregăti ei înșiși prin tot felul de mijloace frauduloase situația precară, pentru a ajunge apoi prin concordatul preventiv la avantajii materiale în dauna creditorilor. Tribunalul va avea de act înainte să respingă cererea de concordat, dacă din cărțile și agendele comerciantului se va convinge, că insolvența este urmarea unor afaceri hazardate sau unor cheltuieli personale, cari nu sunt în proporție cu veniturile întreprinderii.

Se mai întregește art. 1 cu dispoziția, că „*acel comerciant, care are firma radiată, sau nu mai posedă brevet de industrie — chiar dacă ar exercita comerțul — nu mai poate cere concordat preventiv; asemenea nu se acordă acest privilegiu nici societății comerciale definitiv lichidate*”. Aceasta dispoziție a fost necesită de

unele controverse ivite în aplicarea legii concordatului preventiv.

Nu indică însă nici legea nouă ca condiție *insolvența*, ceea ce era necesar, căci urmarea insolvenței în caz când nu se admite cererea de concordat este falimentul. Concordatul rămâne apoi și pe mai departe un privilegiu al comercianților, deși era bine să se extindă și asupra celorlalte categorii de producători, așa cum era în concordatul forțat din Ardeal și Bucovina.

Art. 2 stabilește *cota minimală*, ce trebuie să ofere cel ce cere concordat, în 60% din creanțele chirografare, dacă termenul de plată este de 2 ani; 80% dacă termenul de plată este de 2 ani și jumătate și 100% dacă termenul de plată este trei ani. Dacă mai adaugem și dobânda de 7% (respectiva dobândă egală cu scontul Băncii Naționale, când acest scont este mai mic) dobânda impusă, prin art. 43 modificator comerciantului, care a obținut concordatul, ne vom convinge că în această privință modificarea este destul de însemnată față de legea din 10 Iulie 1929, care prevedea o cotă minimală de 50%, plătită în termen de 3 ani, fără dobânzi! și față de concordatul forțat ardelean, care nu prevedea nici cotă minimală. În urma acestei modificări — care este cea mai însemnată — numărul concordatelor preventive se va reduce în mod foarte simțitor, și în concordatele ce se vor acorda va fi mult mai mică posibilitatea de a păgubi pe creditorii. Astfel instituția concordatului preventiv cred că nu va mai fi atât de ademenitoare pentru pofta de îmbogățire a comercianților cu moralul scăzut. Avantagiile nu mai sunt atât de importante, pentru ca un comerciant cu puțină voință de consolidare și progresare să se expună la pierderea sau cel puțin la micșorarea creditului, cu care este împreună concordatul preventiv și se va învoi să ajungă de acord cu toți creditorii săi, oferindu-le cote de plată, chiar peste acele prevăzute în lege, precum și condițiuni de plată mai avantajoase, conservându-și în schimb bunul nume și posibilitățile de totală refacere. În orice caz modificarea aceasta este o eucerire frumoasă obținută de comerțul cinstit!

Art. 7 introduce în procedura de concordat *controlul creditorilor*, control cerut îndeosebi de asociațiunile creditorilor și de către camerele de comerț. În sensul acestui articol dacă tribunalul admite cererea în principiu „*numește* (alineat d.) *provizoriu* până la omologarea concordatului o *comisiune compusă din 1—3 creditorii*, cari nu vor putea fi rude sau afini până în gradul 4-lea cu comerciantul, *având însărcinarea să supravegheze administrațiunea fondului de comerț, să verifice activul și pasivul și să cerceteze con-*

duita comerciantului, pentru a referi la adunarea creditorilor“. „Mandatul membrilor din comisiune este gratuit“. După constituirea „asociațiunii pentru apărarea creditului“, membrii din comisiune vor fi numiți dintre persoanele desemnate de aceasta. Astfel dezideratul de bază al creditorilor și-a aflat onoarea și realizarea legală. Necesitatea controlului din partea creditorilor este indispensabilă, pentru că, precum a dovedit și anul de aplicare a legii, judecătorul nu este în situația de a putea exercita efectiv și temeinic acest control; care dealtecum nici nu e compatibil cu misiunea unui magistrat. Dealtecum, principiul este că controlul trebuie exercitat de cei direct interesați, bineînțeles sub supravegherea justiției.

Conform art. 12 „comerciantul în tot cursul procedurii de concordat preventiv păstrează administrațiunea bunurilor sale, dar dela data admiterii în principiu a cererii, continuă comerțul sub supravegherea comisiunii de creditorii și sub direcțiunea judecătorului delegat“. Hotărârile comisiunii se iau cu unanimitate, în caz de divergență decide judecătorul delegat. Designarea comisiunii *provizorii* — care funcționează dela admiterea în principiu a cererii de concordat și până la acceptarea concordatului de către adunarea creditorilor — este obligatorie. La adunarea creditorilor după acceptarea concordatului, creditorii sunt în drept (dar nu obligați) a institui o comisiune de creditorii sau a menține pe cea desemnată de Tribunal cu ocaziunea admiterii în principiu a cererii. Prin urmare după acceptarea de către creditorii a concordatului, instituirea comisiunii de creditorii este facultativă (art. 19 nou).

Legea modificatoare înăsprește intrucâtva sancțiunile penale stabilind și minimul pedepselor, dar aceste agravări nu sunt destul de severe. De pildă în sensul art. nou 52 acel comerciant, care a ascuns o parte din activ, a favorizat pe unii creditorii, a convenit în secret cu unii dintre creditorii întru frustrarea celorlalți, a trecut în registre creanțe fictive (deci a comis fals în acte private!) va fi condamnat la o amendă dela 20.000 Lei până la 100.000 Lei și la închisoare dela trei luni până la doi ani, în legea din 10 Iulie 1929 nu se cuprindea amenda minimală de 20.000 Lei și închisoare minimală de trei luni). Or comercianții, cari prin fraude frustrează pe unii creditorii zădărniciind înlăptuirea principiului de bază al concordatului preventiv, care este dreptate egală sau tratament egal pentru toți creditorii, comercianții cari prin apucături criminale corup și compromit comerțul cinstit și astfel cauzează pierderi enorme și perturbațiuni vătămătoare în mecanismul economiei naționale, — acești co-

mercianți sunt vrednici de pedepse pilduitoare și nu de închisoare de *trei luni* și de amendă de *20.000 Lei!*

Aceste sunt modificările de fond mai importante. Modificările de procedură sunt mult mai neînsemnate. În afară de unele reduceri de termene cari sunt menite să accelereze procedura au rămas neschimbate. Termenele dealcum nu sunt termene precluzive, nu sunt împreunate cu decăderi din drepturi, și astfel în practică nici nu se respectă. De pildă legea prevede (art. 7) că tribunalul în încheierea prin care admite în principiu cererea de concordat, fixează termen pentru adunarea creditorilor între 20—30 zile, ori în practică acest termen este de obicei de 50—70—80 zile.

Au rămas și toate căile de atac imposibile (apel dela judecătorul delegat la Tribunal etc.), s'a menținut declararea de executorie a sentinței de omologare și publicarea ei înainte de rezolvirea apelurilor, ceea ce în practică produce încurcături dăunătoare ambelor părți. S'a menținut vechea dispoziție (art. 17) că comerciantul la adunarea creditorilor poate face noi propuneri, adică poate modifica oferta făcută, precum și creditorii pot să facă propuneri. Această dispoziție degradează adunarea creditorilor la o desbatere prezidată de judecător, în care debitorul și creditorii pot să urmeze tratative până la înfinit în vederea încheierii unui acord.

S'a menținut și dispoziția nedreaptă și nedemocratică (art. 19), că asupra soartei cererii de concordat decide numai cantitatea creanțelor chirografare ($\frac{3}{4}$) fără considerare la numărul creditorilor. Astfel există și pe mai departe posibilitatea, ca debitorul să se înțeleagă în secret (acesta e uzul general) cu unul sau câțiva creditori cu creanțe mai mari, cari în schimbul unor avantajii oferite în ascuns vor admite concordatul împotriva voinței și intereselor creditorilor mai mici.

S'a cerut din partea mai multor deputați majoritari, ca Tribunalul să fie obligat a declara pe debitor în stare de faliment în cazul când respinge cererea de concordat. Aceasta era o sancțiune în plus în contra abuzurilor și era o consecință logică a încetării plăților. Dl ministru Junian, autorul legii s'a opus însă și astfel declararea falimentului a rămas la facultatea tribunalului.

Nu s'au introdus nici garanțiile legale materiale, ca comerciantul după introducerea cererii de concordat și până la admiterea ei în principiu să nu poată opera fraudulos în dauna creditorilor (de ex. să nu și poată dosi parte din patrimoniu). I s'a lăsat administrarea bunurilor în cursul pro-

cedurei, pe când controlul creditorilor începe numai după admiterea în principiu a cererii. Logic era ca dreptul de dispunere a comerciantului să fie îngăduit deja cu începerea dela introducerea cererii de concordat.

Abstrăgând dela aceste defecte și având în vedere obiceiurile noastre de legiferare *democratică*, cari nu îngăduie încă manifestarea integrală a voinței celor aleși de națiune, trebuie să ne declarăm mulțumiți și cu schimbările obținute, dintre cari cererea cotei minimale va reduce termenul de validitate al privilegiului acordat comerțului în forma concordatului preventiv. Nu pregetăm însă a afirma, și de data aceasta, că concordatul preventiv rămâne un obstacol — deși în proporții mai mici de cum era sub legea din 10 Iulie 1929 — în calea consolidării creditului nostru intern și extern.

Dr. I. Tolciu, Cluj.

Legea execuțiilor silite.

Legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executare a fost promulgată prin „Monitorul Oficial“ dela 11 crt.

O nouă lege, care îngreunează mult situația creditorilor și nu va contribui nici decât la desvoltarea și înleznierea creditului la noi în țară.

Și până acum, în urma funcționării greoaie a justiției, creditorii întâmpinau, la încassarea creanțelor lor scadente multiple dificultăți, păgubitoare de multe ori și pentru ei, dar și pentru debitori.

Noua lege crează noi obstacole în calea validității creanțelor.

Publicăm în cele următoare textul complet al legii intrată în vigoare cu ziua de 11 Iulie a. e. ale căreia prescripții (art. 2—6) se aplică și urmărilor imobiliare în curs, pentru cari nu este fixat termen de vânzare, precum și celor pentru cari s'a cerut fixarea termenului după data de 23 Iunie 1930.

Art. 1. — În cererea de executare imobiliară creditorul este obligat să arate valoarea fiecăruia din imobilele ce urmărește. Comandamentul sau încheierea, ordonând executarea, va face mențiune de valoarea arătată de creditor.

Art. 2. — În termen de 8 zile dela comunicarea comandamentului sau încheierii ordonând executarea, debitorul nemulțumit de valoarea fixată de creditor, va putea, arătând valoarea imobilelor, să ceară instanței: numirea a unul sau mai mulți experți pentru prețuirea bunurilor. Debitorul, sub sancțiunea nulității cererii, va face alegere de domiciliu în localitatea unde se află sediul instanței, care face executarea.

Cererea va fi făcută în dublu exemplar și va fi însoțită de timbrele pentru citarea părților și experților; ea va fi comunicată din oficiu creditorului. Dacă creditorul acceptă valoarea arătată de debitor, expertiza nu va mai avea loc.

La cererea oricărei părți interesate, instanța va fixa termen de 8 zile, citând părțile în camera de consiliu, și după ascultarea lor va numi expertul sau experții, va fixa ziua când experții vor fi citați a depune jurământul, cât și onorariul lor; acest termen se consideră dat în cunoștința părților chiar dacă nu au fost față.

La termenul astfel fixat, instanța, după luarea jurământului experților, va fixa termenul până la care raportul urmează a fi depus.

Onorariul experților va fi depus la greșă până în ziua fixată pentru depunerea jurământului și nu va fi eliberat lor decât după depunerea raportului de expertiză.

Cheltuielile expertizei, dacă vor fi plătite de creditor, vor intra în calculul cheltuielilor de executare.

Orice alt creditor, având un titlu definitiv, va putea interveni, prin simplă cerere, în tot cursul procedurii.

Preșuirea nu mai este necesară dacă anterior bunul urmărit a fost preșuit în urma cererii de urmărire a altui creditor.

Art. 3. — În termen de 8 zile, partea nemulțumită va putea cere o contra-expertiză, urmându-se procedura prescrisă de al. 2 și urm. al articolului precedent.

Termenul curge din ziua fixată de instanță pentru depunerea raportului de expertiză, dacă raportul a fost depus până la acest termen, iar dacă raportul nu a fost depus în termen, dela data comunicării, ce instanța este obligată a face din oficiu părților, cu privire la depunerea raportului.

Partea care cere contra-expertiză va fi de drept decăzută din cererea făcută dacă odată cu cererea nu va depune timbrele necesare citațiilor pentru părți și experți sau dacă nu depune onorariul experților în termenul prevăzut de al. 5 al art. 2.

Cheltuielile contra-expertizei vor intra în calculul cheltuielilor de executare în măsura în care au fost suportate de creditor.

Art. 4. — Instanța judecătorească va cita în camera de consiliu părțile, și după ascultarea lor, apreciind, va fixa valoarea pe baza experților și a orice alte elemente de apreciere.

Împotriva încheierii instanței nu se poate face apel.

Art. 5. — Dacă experții nu depun raportul în termenul fixat, instanța îi va condamna, prin

încheiere dată fără citare, la o amendă civilă până la 50.000 Lei; împotriva încheierii instanței nu există drept de apel și ea se execută indiferent de recurs.

Recursul se declară la instanța care a pronunțat încheierea în termen de 8 zile dela comunicare; el se judecă de Curtea de apel.

Art. 6. — Licitația se va ține separat pentru fiecare din bunurile urmărite.

Garanția ce, potrivit legilor în vigoare, concurenții vor trebui să depună la vânzările imobiliare va fi depusă în numerar. Creditorii privilegiați sau ipotecari asupra imobilului urmărit sunt dispensați de garanție.

Suma dela care încep strigările va fi cea fixată prin încheierea instanței redusă cu 25 la sută, sau în lipsă, cea fixată și acceptată de creditor, redusă în aceeași proporție; ea va fi indicată în publicațiunea de vânzare.

Art. 7. — Dacă la primul termen fixat pentru licitație nu s'a oferit un preț mai mare decât cel fixat de articolul precedent, licitația se va amâna; termenul licitațiunii nu poate fi mai scurt de 30 zile dela data amânării.

La noul termen ce se va fixa, prețul dela care vor începe strigările va fi cel fixat de art. 6, redus cu 10 la sută, iar licitația va continua potrivit regulilor procedurale în vigoare.

Art. 8. — În legiuirile cari admit adjudecarea bunului urmărit asupra creditorului, în cazul când nu s'a oferit un preț mai mare decât cel fixat prin art. 7, adjudecarea nu se va putea face asupra acestuia decât pe prețul al cărui quantum se fixează de acel articol.

Art. 9. — Instanța judecătorească nu va încredința păstrarea bunurilor nemisecătoare urmărite altuia decât debitorului, dacă din rămânerea bunurilor în stăpânirea debitorului ar rezulta o pagubă pentru creditor.

În orice caz debitorul nu va putea fi îndatorat să se strămute din imobilul în care va fi locuind.

Arendarea sau închirierea imobilelor urmărite nu va putea fi făcut de cel în păstrarea căruia s'au lăsat bunurile, decât cu autorizațiunea instanței.

În toate afacerile interesând conservarea bunurilor urmărite, instanța se va pronunța numai după ascultarea părților.

Salarul conservatorului nu va putea depăși zece la sută din veniturile neto încassate.

Art. 10. — Dispozițiunile articolului 7 se vor aplica și vânzărilor imobiliare în curs.

Termenul de 8 zile prescris de art. 2, al. 1, va curge pentru urmăririle în care nu este fixat termen de vânzare sau pentru care s'a cerut

fixarea termenului după data de 23 Iulie 1930, dela intrarea în vigoare a acestei legi, iar în cazul amânării licitației dela data amânării licitației amânate.

La cererea debitorului și după ascultarea părților instanța judecătorească va putea reveni asupra măsurilor conservatorii luate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, dacă ar fi contrarii principiilor înscrise în art. 9.

Art. 11. — Vânzarea silită a cerealelor la producători nu va avea loc înainte de patru luni dela data culegerii lor.

Dacă cerealele s'au urmărit, fiind prinse de rădăcini, nu se va putea ordona vânzarea lor ca prinse de rădăcini, ci numai după ce au fost culese și cu respectarea termenului prevăzut de aliniatul precedent.

Dispozițiunile acestui articol nu se aplică dacă urmărirea se face pentru plata arenzii datorite pentru terenul după care cerealele s'au recoltat.

Art. 12. — Bunurile mobile corporale, cari potrivit legilor în vigoare sunt apărute de urmărire nu vor putea fi urmărite nici chiar pentru datorii alimentare. Se exceptează pensiunile alimentare și de întreținere, pentru acoperirea cărora aceste bunuri pot fi urmărite în măsura și condițiunile legilor în vigoare.

Art. 13. — Dispozițiunile acestei legi referitoare la urmărirea imobiliară nu se aplică urmărilor întreprinse de instituțiunile, ce funcționează în baza legilor lor speciale, dacă aceste legi cuprind, în ce privește urmărirea, dispozițiuni derogatorii dela dreptul comun.

Art. 14. — Renunțarea anticipată a debitorului la beneficiul acordat de art. 2 și urm. din această lege este de nul efect.

Art. 15. Citațiunile și orice acte de procedură prevăzute de art. 2 până la 4 din lege se vor emite din oficiu de greșă instanței; îndeplinirea procedurii se face potrivit legii judecătoreștilor, iar acolo unde nu este în vigoare, prin agenții administrativi.

Judecata va urma de urgență.

Art. 16. — Toate termenele prevăzute în această lege se socotesc pe zile libere.

Chestiunea băncii „Timișiana“.

A făcut mare senzație, în țara întreagă, cu răsunet și în străinătate, confirmarea mandatului de arestare în contra lui Ioan Oprea, fostul director general al băncii „Timișiana“ și actual prezident al Camerei de comerț și industrie din Timișoara, precum și a lui Iuliu Arsenovici,

membru în Consiliul de administrație a numitei bănci.

Arestarea s'a ordonat în legătură cu iregularitățile și fraudele săvârșite la „Timișiana“ de cari ne-am ocupat și noi în numărul nostru penultim.

Motivarea sentinței pronunțată de Tribunal este următoarea:

„Având în vedere perturbațiunile produse în societate prin insolvența băncii — articolul 93 cod penal prevăzând circumstanța agravantă — precum și considerând pedeapsa, care aplicată conform codului penal faptului calificat s'ar ridica la 5 ani temniță grea — având în vedere și teama de dispariție, Tribunalul respinge opoziția, confirmând mandatul de arestare împotriva lui Ioan Oprea și Iuliu Arsenovici“.

Arestarea celor doi dezaștroși financiari postbelici ai „Timișanei“, ca un început de sancțiune, pentru lipsa lor de scrupul la administrarea averii altora și pentru dezaștrul provocat, a fost primită cu satisfacție, în întreagă țara.

Marea senzație a ultimelor zile din săptămâna trecută însă nu a fost faptul arestării mandatorilor Oprea-Arsenovici, așteptată de public, ci tentativa de omor, comisă de Oprea, în contra prim-procurorului și a publicului din sală, și încercarea lui de suicidare prin otrăvire, după pronunțarea sentinței.

Prin fapta sa disperată Oprea și-a agravat și mai mult situația.

Opinia publică așteaptă cu vie încordare desfășurarea lucrurilor, procesul fiind pornit în contra întreg Consiliului de administrație a băncii. Să se facă lumină!

Situația.

Ne apropiem de începutul campaniei exportului de cereale. S'au făcut declarațiuni aproape de toate personalitățile cu rol dirigitiv în aceste probleme. Cred că este interesant să vedem pe scurt la un loc toate aceste păreri, ca să ne dăm seama de actuala politică de producțiune și valorificare a agriculturii noastre.

*

Începem cu redarea pe scurt a expunerii dlui Ministru D. Madgearu.

Anul acesta avem cel mai mare stoc de cereale exportabile față de orice din perioada de după războiu.

Pentru valorificarea acestuia trebuie să depunem cea mai mare grijă.

1. Ca producătorii să poată realiza maximul de câștig, despăgubindu-se pe cât posibil de pierderile suferite în trecut.

2. Fiindcă contribuie indirect la ameliorarea și înviorearea situației economice prin aflulxul puternic de devize și prin sporirea circulației fiduciare.

Ca să reușim, trebuie accelerat ritmul exportului, care depinde de doi factori principali.

1. Conjunctura pieței mondiale (întrucâtva favorabilă).

2. Nizuința producătorilor de a valorifica fără ezitare recolta, amintind deviza agricultorilor dinaintea rășbolului: „Mai bine să te cătești că ai vândut, de cât să-ți pară rău, că nu poți vinde“.

Motivul care cer insistent accelerarea exportului sunt:

1. Nesuficiența mijloacelor de transport.

2. Dificultățile de înmagazinare (având în total loc pentru 70.000 vagoane cereale).

3. Dificultățile finanțării, neputându-se aplica cel mai propriu sistem de finanțare: a varantelor de cereale. Având în silozuri loc numai pentru 10.000 vagoane, iar dacă asimilăm acestora magazile din gări avem loc pentru încă 1000 vagoane, credite prin varantare vor putea obține o parte mică a masei de agricultori, restul rămânând pe mâna creditului bancar și al cămătarilor.

Construcția unei rețele de silozuri pentru viitor este o problemă a cărei soluție completă a fost studiată de guvern și se află bine îndrumată.

Măsuri luate pentru accelerarea exportului:

1. Repararea imediată a magazilor din gări.

2. Ieftinirea și sistematizarea transporturilor C. F. R.

3. Canalizarea transporturilor spre porturile Dunărene, spre a folosi utilajul tuturor porturilor Dunărene.

4. Folosirea întregii capacități de manipulare a porturilor Constanța, Brăila și Galați.

5. Coordonarea raporturilor dintre C. F. R. și docuri pentru a evita orice aglomerări și fricțiuni.

6. Crearea pe lângă „Oficiul de export“ a „Oficiului Central de export de cereale“ cu misiunea de a îndruma și supraveghea operațiunile de export. Din acest oficiu fac parte toate casele exportatoare, cooperajia și statul.

Eforturile — încununat cu succes — făcute de dl. Ministru Mihalache pentru ameliorarea calității recoltei și

Campania guvernului de încheiere de convenții comerciale pentru redeschiderea debușeurilor pierdute sunt urmate de

Munca hotărâtă a guvernului de a organiza exportul cerealelor.

Acestea sunt vederile dl. Ministru Madgearu.

*

Dl. I. Răducanu fost ministru, într'un articol din „Argus“ se ocupă de cauzele crizei agricole. Iată-le redat pe scurt:

Cu caracter extern:

Supraproducția agricolă cu deosebire la grâu și scăderea puterii de consumațiune.

Protecționismul agrar a țărilor industriale din vechiul continent, prin vămi prohibitive, subvenții, exempțiuni fiscale, ba chiar în unele locuri încercări de monopol asupra comerțului de cereale.

Aceste manopere au avut ca rezultat paralizarea comerțului internațional de cereale și în mod firesc apoi scăderea enormă a prețului cerealelor.

Dar scăderea veniturilor populației țărilor agrare restrânge consumul acestora în articolele manufacturate. Urmarea este desechilibrul dintre puterea de achiziție a țărilor agrare și capacitatea de producție a țărilor industriale, cu proporțiile necunoscute în trecut a șomajului industrial.

Cu caracter intern:

Lipsa de preocupare de a preface utilajul agricol distrus de rășboiu, și de a înzestra cu instrumente de producție mica proprietate izvoară din reforma agrară.

Inflația monetară de după rășbolu cu câștigurile ei fictive a angajat lumea în mod ușuratic la împrumuturi mari cu dobânzi chiar uzurare.

Expropierea marilor latifundii prin reforma agrară.

Nimicirea capitalului mobiliter prin politica monetară nefastă din trecut.

Desechilibrul dezastruos — cauzat de politica economică a țărilor din trecut — dintre prețurile produselor agricole și cele ale produselor industriale, egal cu o expropiere rurală în favorul industriei.

Sistemul îngust fiscal neținând seama de raportul dintre costul de producțiune și valoarea produselor agricole, egal cu un impozit asupra capitalului agricol, și care macină fondul producător.

Concluziuni pentru asanare:

Nouă politică economică aducând ieftinirea costului de producțiune prin

Raționalizarea muncii agricole

Reducerea cheltuelilor (dobânzi, prețul instrumentelor etc.)

Politică fiscală, descătușând agricultura de povara impozitelor pe capital.

Acestea sunt vederile Dl. Ministru Răducanu.

*

Dl. Profesor Em. Brancovici, președintele Asociației cerealiștilor din România și președinte al bursei de mărfuri și-a expus părerile D-sale cu caracter strict practic și de momentană aplicare.

Iată-le redade pe scurt:

Nivelul prețurilor la cereale par a fi ajunse la limita cea mai joasă.

Ca să ne putem obișnui și lucra pe baza acestor prețuri

în primul rând:

Trebuie să tindem a ridica randamentul recoltelor noastre, care la investițiuni și cheltuieli egale este scăzut cu 30—40% față de cel normal antebelic.

Apoi trebuie să îmbunătățim calitatea cerealelor noastre.

Numai reușind să facem aceasta, vom putea compensa suficient scăderile actuale de prețuri.

În al doilea rând trebuie reduse la minimum posibil mulțimea diferitelor taxe și mărimile tarifelor C. F. R., cari îngreuiază exportul cerealelor. Acestea datează și erau suportate fără a fi băgate în seamă pe timpul prețurilor urcate la cereale. Astăzi însă paralizază orice activitate. Inceputul fericit făcut de guvern în reducerea taxelor vamale, apoi a C. F. R. prin reducerea tarifelor, cu toate enormele greutăți și deficite ce are de suportat, trebuie împins mai departe spre a asigura reușita exportului.

Cât privește finanțarea excedentului exportabil al recoltei, s'au găsit întotdeauna resursele de credit necesare, date fiind legăturile excelente pe cari comerțul nostru de cereale le are în străinătate și preferința ce i se acordă de finanța internă.

CRONICA.

Necrolog. *George Fuciu*, directorul băncii „Economia”, Rupea (Cohalm) a încetat din viață la 10 crt. în etate de 50 de ani.

Ioan Împărat, membru în Consiliul de administrație a băncii „Crișana” Brad a încetat din viață la 13 crt.

*

Repartizarea avuției naționale a Austro-Ungariei. Evaluată la circa 1200 miliarde R. M. aceasta avere se găsește azi repartizată în 6 state și anume:

Cehoslovacia	45—47	miliarde	R. M.
Austria	20—22	"	"
Polonia	14	"	"
Jugoslavia	14	"	"
Ungaria	13	"	"
România	10—11	"	"
și Italia	3—3 ¹ / ₂	"	"

Numărul Românilor în străinătate este evaluat la rotund 2.000.000. Câte 500.000 trăiesc în Macedonia și dincolo de Nistru, în Rusia sovietică; 300.000 în Sârbia (Valea Timocului); 200.000 în Bulgaria; 130.000 în partea bănățeană a Jugoslaviei; 50.000 în Ungaria și 30.000 în Cehoslovacia. Restul în alte țări și în America.

Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României

Extragem din ultima situațiune sumară, dela 28 Iunie 1930, a Băncii Naționale următoarele poziții:

Activ/	Lei
Aur în țară și străinătate	9.275,434.874
Devize	1.570,725.744
Monetă divizionară	664,913.928
Portofoliul comercial	8.107,123.696
Imprumut. pe efecte publ., warante etc.	813,395.897
Datoria Statului	3.797,426.005
Avansuri temporare Tezaurului	2.000,000.000
Efecte publice	715,586.192
Fond. de pens. și asistență pt. personal	120,937.318
Imobile	460,723.769
Mobilier și mașini de imprimerie	72,456.914
Cheltuieli de administrație	268,410.594
Argint—Lingouri și monete	7,276.283
Conturi diverse	2,619,790.145
Totalul activelor	30.606,649.353

Pasiv	
Capital	600,000.000
Fonduri de rezervă diverse	325,465.683
Bilete B. N. R. în circulațiune	18.323,987.818
Conturi curente și recepise la vedere	7.412,366.056
Dobânzi și beneficii diverse	484,526.000
Conturi diverse	2.102,258.749
Raportul între stocul de aur și angajamente	36,04%
Raportul între stocul total și angajamente	41,35%

Taxa: { Scont 9%
Dobânda 10%

Cursul Valorilor la București

la 26 Iunie 1930.

EFECTE	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	110—115
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	65—67
Scris Rurale	5	49—49 ¹ / ₄
Scris Urb. București	5	48 ¹ / ₄ —48 ¹ / ₂
Scris Urb. Iași	5	45—43 ¹ / ₂
Comuna București	4	45—47

Comuna București	5 ⁰ / ₀	51—52
Imprumutul Național 1916	5	63—63 ¹ / ₂
Imprumutul Unirii 1919	—	63—63 ¹ / ₂
Imprumutul Refacerii 1920	5	59—59 ¹ / ₂
Renta împroprietăririi	5	48 ¹ / ₄ —48 ¹ / ₂
„ 1903 original	5 ⁰ / ₀	75—80
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₀	65—70

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	6100—6150
Marmorosch Blank & Cie ex. cup.	500	800—810
Românească ex. cup.	500	630—635
„ pui ex. cup.	500	610—620
De Scont ex. cup.	500	175—180
Comerc. Română ex. cup.	500	625—650
Credit Român ex. cup.	500	660—670
Generală ex. cup.	500	340—350
Viticola ex. cup.	500	160—170
Comerț Craiova ex. cup.	500	610—620
Com. Ital. și Rom.	500	775—800
Albina Sibiu ex. cup.	500	750—760
Carpaților	500	370—380

ASIGURĂRI

Dacia-România ex. cup.	2000	4750—4800
Națională	500	700—720
Generală	500	1660—1700
Agricola ex. cup.	500	770—780
Steaua României	500	1225—1250
Prevederea	200	470—480
Soc. Urania	1000	2250—2300

PETROLIFERE

Steaua Română	500	550—560
Astra Română optate	500	740—750
Speranța opt. ex. cup.	500	500—525
Speranța pui ex. cup.	500	280—300
Petrol Blok	500	190—195
Petrolul Rom. opt.	500	220—230
Petrolul Rom. (pui)	500	30—40
I. R. D. P. opt.	500	190—195
Concordia	250	770—780
Creditul Minier opt. ex. cup.	500	390—395

DIFERITE SOCIETĂȚI

	Val. nom.	Cursul
Reșița	500	370—380
C. Tramv. Buc.	500	750—760
Govora-Călimănești purtător	200	140—150
Govora-Călimănești nom.	200	140—150
Cartea Românească ex. cup.	500	265—275
Creditul Technic purt.	500	335—340

Creditul Technic nom.	500	315—325
Letea opt. ex. cup.	500	440—450
Clădirea Românească opt. ex. c.	500	340—400
Mica ex. cup.	500	335—340
Carpatina	500	800—820
Credit Industrial ex. cup.	1000	450—460

MONEDE EFECTIVE

Dolari	167.35—167.70
Sterline	816—819.—
Lirete	8.85—8.90.—
Cor. cehe	5.00—5.03
Franci francezi	6.65—6.67
Franci belgieni	4.65—4.70
Franci elvețieni	32.75—32.90
Mărci germane	40.25—40.35
Zloți	18.80—19.—
Șilingi austr.	23.90—23.95
Pengő	29.50—29.60
Dinari	2.96—2.98
Leva	1.19—1.22
Drachme	2.19—2.22
Lire otomane	78.00—79.—
Napoleon	655—660.—

Depozitul mașinilor de scris

„Remington“

Librăria „Dacia Traiană“, Sibiu.

DACIA TRAIANĂ

Institut de arte grafice, de editură și compactorie s. p. a

Telef. inter. 168. SIBIU, Piața Unirii 7. Telef. inter. 168.

Tipografia execută tot felul de lucrări grafice ca: acțiuni, registre bancare, broșuri, ziare, etc.

Compactoria bine aranjată cu tot felul de mașini poate efectua orice lucrări din branșa aceasta.